

[Justitsministeren.]

1939, dog naturligvis med de ændringer, som forskelle mellem grundlovsforslaget fra 1939 og den nuværende grundlov har nødvendiggjort — således forskelle med hensyn til rettens sammensætning, virkekreds og kompetence.

Det må erkendes, at forslaget er stærkt præget af loven fra 1852, hvorover det er bygget, og at det nok ville være muligt at forme det knappere, bl. a. ved i vidt omfang at henvise til retsplejelovens regler, og i et mere nutidssvarende sprog. Jeg har imidlertid ment at burde fremsætte forslaget væsentligt i samme skikkelse som den, i hvilken loven af 1939 blev vedtaget, idet jeg tillægger de hensyn vægt, som kan tale for at tilstræbe en fyldig, selvstændig beskrivelse af den rettergangsmåde, der skal finde sted i disse særlig vigtige sager.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg gøre opmærksom på bestemmelsen i § 2 om rigsrettens sammensætning. Denne paragraf knytter sig til grundlovens § 59, hvor det bestemmes, at rigsretten består af *indtil* 15 af de efter embedsalder ældste ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal af folketinget efter forholdstal for 6 år valgte medlemmer. Da Højesteret i øjeblikket består af 15 medlemmer, er det i lovforslagets § 2 bestemt, at samtlige Højesterets dommere har sæde i rigsretten. Såfremt antallet af Højesterets dommere skulle blive forhøjet, måtte rigsretsloven derfor ændres, således at kun de efter embedsalder 15 ældste bliver medlemmer af rigsretten. En ændring af loven vil derimod være uforholdsmæssig, såfremt højesteretsdommernes antal måtte blive formindsket. Da en forøgelse af højesteretsdommernes tal kun vil kunne ske ved lov, vil det i påkommende tilfælde ikke volde nogen vanskelighed samtidig at gennemføre den fornødne formelle ændring af rigsretsloven.

Jeg skal endvidere fremhæve, at der ikke i lovforslaget er indføjet bestemmelser angående den nærmere fremgangsmåde ved folketingets valg af rigsretsmedlemmer. Nærmere bestemmelser herom forudsættes givet i tingets forretningsorden.

Jeg indstiller forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Fiskeriministerens (Chr. Christiansen):
Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.*

Den herom gældende lov udløber med udgangen af indeværende kalenderår, men det foreliggende lovforslag tilsigter at opretholde de hidtil gældende bestemmelser uændret også i kalenderåret 1954.

Hver gang denne lov i de senere år har været til behandling i det høje ting, har der fra forskellig side været fremsat ønsker om, at det måtte blive sidste gang, man skulle beskæftige sig med spørgsmålet om forlængelse af loven.

Jeg må imidlertid med beklagelse konstatere, at det tidspunkt endnu ikke er inde, da vi kan undvære loven.

I tiden efter 1950, da man indenfor OEEC besluttede sig til at gennemføre 75 pct. liberalisering indenfor medlemslandene, arbejdede man i nogle år på en udvidelse af den såkaldte fællesliste (Common List), og fiskeriministeriet gav i princippet tilslutning til nogle af Østrig og Norge fremsatte tilbud om liberalisering af handelen med fiske- og hvalolie, medens man på det tidspunkt af hensyn til det færøske og grønlandske fiskeri anså det for udelukket at tilslutte sig et norsk tilbud om liberalisering af hvalkød, saltet, røget og tørret fisk og sild.

På grund af den daværende mangel på hvidblik, olie m. v. tog man forbehold, for så vidt angår fiskekonserves, indtil tilførslerne af de pågældende råvarer ville blive normale. Senere har Danmark dog ensidigt liberaliseret indførslen af saltet og/eller krydret sild og brisling, saltfisk og klipfisk samt fersk og frossen ål. Endvidere har fiskeriministeriet fornylig tilsluttet sig OEECs forslag om en 100 pct. liberalisering under forudsætning af fuld gensidighed og på betingelse af, at der samtidig opnås toldlemper for visse fiskevarer.

I den forløbne tid har en række medlemslande gennemført en liberalisering på 75 pct, men liberaliseringen af landbrugsvarer, hvorunder fisk og fiskevarer hører indenfor OEEC, er i de fleste lande ikke ført meget videre end til 60 pct. Enkelte lande, f. eks. Vesttyskland og Frankrig, har på et vist tidspunkt forsøgt at frigøre handelen med fisk og fiskevarer, men har senere